

baptistu vēstnesis

“Mantojums”. No mūsu priekšgājējiem – baptistu draudžu celmlaužiem Latvijā – mūs šķir gadi, bet ne Dievs, jo Viņš nav mirušo, bet dzīvo Dievs. No Viņa mēs turpinām saņemt tās pašas norādes ticībai, draudzes kalpošanai un misijai, ko saņēma mūsu tēvi. 2. Timotejam 2:2 ir teikts: “*Un, ko tu esi dzirdējis no manis, daudziem lieciniekiem klāt esot, to cel priekšā uzticīgiem cilvēkiem, kas būs noderīgi mācīt atkal citus.*” Dievs vēlas, lai mūsu ietekme uz līdzcilvēkiem netiktu vienkārši vairota saskaitot, bet pavairojot: Pāvils mācīja, Timotejs un daudzi citi dzirdēja, Timotejam bija jāamāca uzticīgi cilvēki, kas katrs mācīs atkal citus.

Pirmkārt, kā Pāvils: strādāsim ar domu, ka mēs liekam pamatu sprādziena efektam: tie, kuri dzird, dos to tālāk daudziem citiem. Tā ticēsim Jēzum arī mēs, tik pašreizējīgi strādāsim, tik alkstoši skatīsimies uz priekšu – uz tiem, kam vēl jāamanto pestīšana un jākalpo atkal citiem! Pāvils rāda mērķtiecīgas domāšanas principu par to, kur vajadzētu aiziet mūsu kalpošanas iespaidam.

Otrkārt, Timotejs un daudzi citi: redzēsim sevi kontekstā ar saviem brāļiem un māsām, kuri pārņemam stafeti Evaņģēlija tālāk nodošanā. Klausīsimies: kādi “runā” – kādi ir staigājuši ar Dievu, lai mēs saņemtu vērtīgas atziņas un pieredzi kalpošanā un misijā. Uzticības faktors: mums tiek uzticēts mūsu uzticības dēļ mūsu Kungam, un mēs spēsim tālāk dot, tikai esot uzticīgi. Timotejs un uzticīgie liecinieki rāda uzticības principu saņemšanā un tālāk došanā. Mantojuma saņemšanā ir svarīgi apzināties, no kā un ko saņemam un kāda ir mūsu atbildība ar to, ko esam saņēmuši.

Šī brīža vērtība mūsu baptistu draudžu pastāvēšanas vēsturē ir nemainīgi liela: saņemt tās Evaņģēlija izplatīšanas alkas, pieredzi un ticības piemēru, ar ko dzīvoja mūsu tēvi, rādīt to savā dzīvē un nodot to nākamajām paaudzēm.

Mums ir uzticēts mantojums, kuru nodot tālāk.

Mārtiņš Balodis

Liepājas Pāvila baptistu draudzes mācītājs

Nem savu krustu!

Mācītāja, teoloģijas doktora Ilmāra Hirša svētruna

Tad Jēzus sacīja uz saviem mācekļiem: "Ja kas grib Man sekot, tam būs sevi aizliegt, ņemt savu krustu un sekot Man." (Mateja evaņģēlijs 16:24)

Baznīcas gada gaitā mēs drīz būsīm nonākuši pie Jēzus ciešanu laika, kurā esam aicināti īpaši domāt par Jēzus Kristus ciešanām, Viņa krustu un upura nāvi. Kristietība un krusts ir nesaraujami saistīti. Krusts, kas simbolizē Jēzus ciešanas un nāvi, un krusts, ko esam aicināti nest mēs. Tāpēc kopā ar jums gribu domāt par dažādiem krustiem kristieša dzīvē.

Jēzus Kristus krusts. Tas ir pats pirmais, kas mums nāk prātā, kad domājam par ciešanām un krustu. Jēzus nekā ļauna nebija darījis. Viņš nebija krustu nopelnījis ar saviem grēka darbiem. Nopelnījuši bija citi, tie bija cilvēki, tie bijām mēs. Bet Dievs Jēzum bija uzlicis nepelnītu krustu, ko Viņš labprātīgi, nekurnēdams, pilnīgā paklausībā Tēvam nesa uz soda vietu. Jēzus ir mums paraugs sevis aizliegšanā. Viņš atstāja debesu godību, lai nāktu uz šo zemi un glābtu grēcīgo cilvēci. Upura krusts, salīdzināšanas krusts. Vai par šādu krustu Jēzus runā ar saviem mācekļiem, kad Viņš saka vārdus par krusta nešanu? Vai Viņš lūdz mācekļiem palīdzību sava krusta nešanā? Nē, Jēzus neaicina nest Viņa krustu. Ar savu krustu Viņš tiks galā pats.

Nopelnītais krusts. Jā, ir arī tādi krusti. Mēs nedrīkstam par visu, kas mūsu dzīvēs notiek, domāt un teikt, ka tas ir no Dieva, ka Dievs to mums ir uzlicis. Ļoti bieži tā nemaz nav un ciešanas ir mūsu pašu vainas sekas. Ļaundari, kas kopā ar Jēzu tika sodīti Golgātas kalnā, uz soda vietu nesa tādu pašu koka krustu kā Jēzus, bet viņi jau iepriekš varēja paredzēt šādu savas dzīves noslēgumu. Tāds sods bija likumsakarīgs. Viņi bija nopelnījuši krustu ar saviem ļaunajiem darbiem.

Ne viss, kas tavā dzīvē notiek, ir Dieva dots. Ne viss, kas pasaulē notiek, nāk no Dieva. Tas pat var nebūt Dieva sods, bet gluži vienkārši cilvēka rīcības likumsakarīgs iznākums, cilvēku grēka un posta dzīves sekas. Mantkārības, varaskāres, izvirtības un daudzu citu tieksmju sekas. Un, ja kristietis ir zadzis un nokļūst cietumā, tad ir smieklīgi domāt, ka viņš cieš Kristus dēļ vai ka

Dievs viņam tādu krustu ir nolēmis. Cilvēks pats ir vainīgs, un nav ko novelt vainu uz Dievu. Nebāz roku ugunī un nebrēc, ka Dievs tevi ir apdedzinājis! Negrēko un nenovel vainu uz Dievu! Paša nopelnīts krusts. Tam nav nekāda sakara ar tā krusta nešanu, par kuru runā Jēzus.

Nejauša gadījuma krusts. Jēzus ir notiesāts un nes savu krustu uz Golgātu. Viņš ir piekusis, fiziski nomocīts tik tikko velkas uz priekšu, paklupdams zem sava krusta smaguma. Bet šajā notikumā ir vēl cita līnija. Sīmanis no Kirenas, no Ziemeļāfrikas, arī ir ieradies uz svētkiem Jeruzalemē. Viņam tajā liktenīgajā dienā noteikti bija pašam savi plāni. Taču pēkšņi tie izjūk. Viņš redz neparastu gājieni. Kāds notiesāts vīrs nes savu krustu. Jēzus un Sīmaņa ceļi krustojas. Sīmanis gadās blakus Jēzum, un Sīmanim uzliek šo nepatīkamo pienākumu – nest Jēzus krustu. Ne viņš to bija plānojis, ne gribējies, ne arī labprātīgi uzņēmies palīdzēt. Gluži otrādi, mēs lasām: "Tie piespieda .. Sīmani .., lai tas nestu Viņa krustu." (Marka 15:21) Tādas toreiz bija militārās varas tiesības. Gadījuma krusts, nejaušs iestarpinājums Sīmaņa plānos. Un tad, kad viņš savu pienākumu ir izpildījis un krustu aiznesis līdz soda vietai, viņš atkal ir brīvs un var doties tālāk savās gaitās. Interesanti, ko viņš darīja? Vai, atpakaļ neskatīdamies, steidzās projām? Varbūt norāja sevi, ka par tuvu bija piegājis notikuma centram? Varbūt tomēr noskatījās visu sodīšanu līdz galam? To mēs nezinām. Zinām tikai, ka Sīmaņa dzīvē tā bija negaidīta, neplānota epizode.

Gadījuma krusts. Vai arī mēs savās dzīvēs ar tādiem krustiņiem nesastopamies? Kad kādu brīdi mums ir jānes krusts, un tad mēs atkal esam brīvi un varam iet tālāk un īstenot savus plānus. Dažreiz mēs no šādiem gadījuma krustiņiem nevaram izvairīties, citreiz varbūt varētu. Bet es gribu mudināt: neizvairies no gadījuma krusta palīdzēt kādam. Jā, varbūt tas spiedīs tavus plecus, būs grūti to nest, bet tava līdzcilvēka dzīvi tas atvieglos. Tā ir tava kristīgā kalpošana, kas spiež tevi satvert šo gadījuma krustu.

Vai Jēzus ar mācekļiem runā par šāda krusta nešanu? Nē, tas gan būtu labs un svētīgs darbs, bet Jēzus šeit domā kaut ko vairāk.

Jēzus runā par mūsu krustu. Vēl vairāk: Jēzus ar šo teikumu, kas atkārtoti parādās Jaunajā Derībā, definē savu mācekļu

Mācītājs, teoloģijas doktors Ilmārs Hiršs

dzīves programmu. Viņš rāda, kādi priekšnoteikumi ir jāievēro, lai varētu būt Kristus māceklis. Šajā programmā ir trīs pamatpienākumi: sevi aizliegt, ņemt savu krustu, sekot Jēzum. Ja nav šo trīs lietu, tad nevar būt Jēzus māceklis. Tad mēs tikai apmānām paši sevi, tad esam pseidomācekļi. Sekošana Kristum nav tikai domāšana un svēta runāšana par Kristus krustu, tā ir sava krusta nešana. Kristietība bez krusta nešanas ir tukša ilūzija. Kas ir šis krusts, par kuru runā Jēzus? Vīspirms mums ir jāsaprot, ka norādījumu par krusta nešanu nedrīkst izraut no pārējiem nosacījumiem.

"Ņemt krustu" ir cieši saistīts ar "aizlielt sevi". Aizlielt sevi – tas nozīmē, ka ir jāatvadās no paša gribas, paša vēlmēm – tās ir jāatstāj. Tas nozīmē, ka ir jāatbrīvojas no vecās dzīves ideāliem, no vecā rakstura, no sava vecā miesas prāta, no sava vecā, lielā "Es". Tam ir jāpārtop par dievišķu "Tu", lai mēs varētu lūgt: "Kungs, ne mans, bet Tavs prāts lai notiek!" Tomēr, lai tie nebūtu tikai svēti, dievbijīgi vārdi, tukša skaņa, bet patiesas sirds ilgas, tad vecais, lielais "Es" ir jānonāvē, tam jātop piesistam krustā. Tas ir kristieša dzīves uzdevums: savu "Es" nest uz Golgātu, lai tur to nonāvētu. Sevi aizlielt – dzīvot tā, lai par savu gribu vairs nerūpētos. Tas, kas cilvēku mudina sevi aizlielt, ir jauns centrs viņa dzīvē: Kristus. Cilvēka kalpošana un mīlestība tagad ir vērsta nevis uz sevi pašu, bet uz Kristu un citiem cilvēkiem. "Ik dienas ņemt savu krustu" (Lūkas 9:23) – tas nozīmē ik dienas pazemīgi pakļauties Dieva valstības garam un nosacījumiem, bet vienlaicīgi arī ļauties pasaules nicinājumam. Tas ir krusts, kas jānes katram Jēzus māceklim.

Palīdzības krusts. Dievs mums katram palīdz šajā sevis aizliegšanas procesā, dodot mums kādu īpašu krustu. Nepatīkami cilvēki ap mums, grūti materiālie apstākļi, slimības – tie var būt smagi krusti. Varbūt Dievs nereaģē uz mūsu lūgšanām noņemt no mums šo krustu. Viņš liek mums iet ar to. Reizēm ir grūti atšķirt, kuri ir mūsu pašu nopelnītie krusti, un kuri ir tie, ko Dievs piešķīris. Bieži tie ir cieši savijušies kopā, un Dievs to, ko mēs paši esam izdarījuši, pārvērš par savu svētību krustu. Dievs dod šos krustus nevis tādēļ, lai mūs mocītu un spīdzinātu, lai mūsu dzīvi padarītu grūtu. Nē, Viņš tos ir paredzējis kā līdzekļus, kā rīkus, kā palīdzību mūsu “Es” nonāvēšanai. Šie krusti ir kā smilšpapīrs, kas mūs berž un slīpē, lai mēs pamazām kļūtu derīgāki mūžībai. Tās ir Dieva mīlestības zīmes, tas ir Viņa plāns, kurā nekas nav negatīvs, bet viss ir pozitīvs. Un brīnišķīgs ir šī krusta nešanas rezultāts. Mēs iemācāmies mīlēt ienaidnieku, paciest netaisnību, apliecināt Kristu, citiem piedot un palīdzēt. Lai pateicamies Dievam par šiem krustiem!

Vai mēs neesam kristietības būtību iztēlojušies pavisam savādāku? Mēs taču sekojam Kristum saprotam nevis kā sevis aizliegšanu un krusta nešanu, bet gan kā krusta noņemšanu! “Nāc pie Kristus, un visas slimības tev tiks noņemtas, problēmas atrisinātas, labklājības līkne strauji ies uz augšu!” Tā šodien tiek sludināts daudzos dievnamos. Tāda vēsts ir ļoti pievilcīga. Mums taču ir tik grūti dzīvot, un te mēs dzirdam, ka Kristus visus grūtumus atņems. Cik brīnišķīgs būtu tāds Jēzus! Mēs negribam neko dzirdēt par kaut kādu sevis aizliegšanu un krusta nešanu. Mums ir vajadzīgs Jēzus, kas problēmas atrisina un krustu noņem! Ja mēs meklējam sev tādu palīgu, tad uzreiz ir jāsaka, ka Jēzus no Nācaretes, dzīvā Dieva Dēls, par kuru mums stāsta Bībele, tāds nav. Viņš neiztop visām mūsu iegribām, Viņš nav burvis no pasakas “Galdiņ, klājies!”, Viņš ir daudz brīnišķīgāks, jo Viņš rūpējas nevis par mūsu miesas labklājību, bet par mūsu dvēseli un garīgo izdzīvošanu. Viņš redz daudz tālāk nekā mēs. Cik labi, ka Viņš nepiepilda visas mūsu vēlmes un nepaklausa visas mūsu lūgšanas! Kad apustulis Pāvils, šis lielais Dieva vīrs, trīs reizes ir lūdzis Dievu, lai Dievs atņem viņa slimību, viņa krustu, un Dievs to nedara, tad viņš saka: “Es esmu līkums savās ciešanās.” Cietumos, sitienos, važās Pāvils slavē Dievu!

Vai es varēšu teikt: “Kungs, Tu esi brīnišķīgs!” tad, kad mans krusts netiks noņemts? Brīnišķīgs tāpēc, ka Viņš palīdz nonāvēt manu “Es”. Un tad, kad mans krusts man liksies par smagu, kad es saļīmšu nespēkā, es zinu, ka Viņš būs man blakus un palīdzēs man manu krustu nest. Vai tu jūti, ka Viņš tava krusta otru galu jau ir satvēris? Vai tu jūti, ka nasta paliek vieglāka, jo Viņš uzliek savu roku uz tava pleca un saka: “Turies! Es tev palīdzēšu, Es tevi vadīšu pa īsto ceļu uz īsto mērķi.” Tāpēc jau Viņš, mūs mīlēdams, iet uz Golgātu, cieš un mirst, lai cilvēku izpirktu un salīdzinātu ar Tēvu, un ar savu piemēru mācītu mums paklausīgi un brīvprātīgi ņemt savu krustu un sekot Viņam. Un tad notiek ar cilvēka prātu neizskaidrojama un pasaulei neapverama dievišķais brīnums: krusta nešana vairs nav nasta un ciešanas vairs nav mokas, bet brīnišķīga sadraudzība ar Kungu Jēzu Kristu.

Lielirbes lūgšanu nama nodošana Ventspils muzejam

Parakstīts līgums par Lielirbes baptistu baznīcas ēkas pārcelšanu uz Ventspils Piejūras brīvdabas muzeju.

Svētdien, 13. februārī, Ventspils baptistu draudzes namā dievkalpojuma laikā LBDS bīskaps Pēteris Sproģis, Ventspils pilsētas domes priekšsēdētājs Aivars Lembergs un Ventspils pilsētas pašvaldības iestādes “Ventspils muzejs” direktore Margarita Marcinkeviča parakstīja dāvinājuma līgumu, kas paredz Lielirbes baptistu baznīcas ēkas, kas šobrīd atrodas Ventspils novada Tārgales pagastā, pārcelšanu uz Ventspils Piejūras brīvdabas muzeju.

Atsaucoties uz Latvijas Baptistu draudžu savienības kongresa 2010. gada 28. augusta lēmumu par Lielirbes baptistu baznīcas ēkas dāvinājumu

Līguma parakstīšana: Ventspils muzeja direktore M. Marcinkeviča, LBDS bīskaps P. Sproģis, Ventspils pilsētas mērs A. Lembergs. Foto: O. Jūra

izvietošanai Ventspils Piejūras brīvdabas muzeja teritorijā, 2010. gada 21. septembrī Ventspils pilsētas dome nolēma atbalstīt šo iniciatīvu un veikt nozīmīgā kultūrvēsturiskā objekta pilnvērtīgu saglabāšanu, uzturēšanu un restaurāciju.

Tā kā baptistu kustība

Latvijā aizsākusies Ventspils apkārtnē un baznīcas askētiskā koka arhitektūra un celtniecības formas ir radušās un attīstījušās tieši piekrastes joslā, Lielirbes lūgšanu nams ir nozīmīgs novada kultūrvēstures mantojums. To pārceļot uz Piejūras brīvdabas muzeju, tiks nodrošināta gan tā saglabāšana, gan muzejā uzsāktā Baltijas jūras piekrastes 20. gs. kultūrvēsturiskās vides rekonstrukcijas tālākā attīstība.

Lielirbes baptistu baznīca ir gandrīz simtgadīga celtnie, kuras iesvētīšana notikusi 1913. gadā. Sākoties Pirmajam pasaules karam, Lielirbes draudzei lūgšanu nams bija jāatstāj. Vācu invāzijas laikā to nojauca un pārcēla uz jūrmalu Lielirbes upes malā, kur tā tika izmantota kā zivju apstrādes cehs. Pēc kara, daļu materiālu iegūstot, noplēšot zivju cehu, daļu sarūpējot no jauna, draudze baznīcu atjaunoja, un 1922. gadā iesvētīja vietā, kur tā atradusies līdz šim.

Celtni pēc pārceļšanas Piejūras brīvdabas muzejā plānots izmantot ekspozīcijas izveidei par baptistu kustības vēsturi

Ventspils novadā un Latvijā, tradicionālo konfesiju laulību, piemiņas, atceres, iesvētes, ekumēniskiem un citiem dievkalpojumiem, kā arī svētku pasākumiem, mākslas un krājuma izstādēm, koncertiem, literāriem un līdzīgiem pasākumiem, kuri nav pretrunā ar kristīgām vērtībām.

Informāciju sagatavoja **Ventspils pilsētas dome, Ventspils muzejs un LBDS**
Fotogrāfiju avots: Ventspils pilsētas domes mārketinga nodaļa

Līguma parakstīšana: Ventspils muzeja direktore M. Marcinkeviča, LBDS bīskaps P. Sproģis, Ventspils pilsētas mērs A. Lembergs. Foto: O. Jūra

Pirmais dāvinājums Latvijas baptistu vēstures ekspozīcijai Lielirbes baznīcā no Tervitu dzimtas – 1923. gada un vēlāku gadu Baltijas valstu baptistu kongresa dalībnieku nozīmītes, kuras kolekcionējis bīskaps emeritus J. Tervits. Foto: O. Jūra

Mūsu Nāriņciema draudze

Kad vien manas domas iegriežas savā atmiņu arhīvā par mūsu nelielo, bet tik ļoti silto un mīlo Nāriņciema draudzi, vienīgais, kas nāk prātā, ir labi kopts un uzraudzīts paša dārgākā pulksteņa mehānisms. Kādēļ?! Tam par iemeslu es varētu minēt gana daudz piemēru, tomēr šoreiz tikai par dažiem no tiem.

Jāsāk jau būtu ar to, ka, manuprāt, ir grūti atrast daudz šādu draudžu, kurās katram pienākumam un katram brālim un māsai ir ierādīta sava, kopējam draudzes darbam svarīga un nozīmīga loma. Tieši tādēļ, kad redzu, kā mūsu Nāriņos tiek veikts kalpošanas darbs Tam Kungam, manī rodas apjaušana par to, cik svarīgi ir katram mehānisma zobratam atrasties pareizajā vietā. Protams, mēs visi par to esam no sirds pateicīgi vienīgajam un patiesajam, lielajam visa mehānisma Meistaram, tomēr es vēlos izcelt arī katra, kaut paša mazākā zobratīņa izšķirošo nozīmi. Jo, kā zināms, pat bez pašas sīkākās detaļas arī viskoptākais un dārgākais mehānisms nekad nebūs pilnīgs.

Nāriņciema baznīca pārbūvēta 1996. gadā

Būtu grūti iedomāties, ko mēs darītu bez savām uzcītīgajām svētdienskolotājām. Bērniem vienmēr ir prieks steigties uz otro stāvu, lai ieklausītos skolotāju stāstījumos par Jēzus lielajiem brīnumiem, mācītos un piedalītos dažādās spēlēs. Ir labi, ka mūsu jauniešu vadītāja vienmēr atrod kopīgu valodu ar gados jaunajiem un ieliek šajā darbā savu sirds degsmi. Ticam, ka mūsu Kungs Jēzus to svētīs.

Un visbeidzot ir jāpiemin mūsu Rihards un Annele Kociņi. Rihards ir draudzes priekšnieks, veic visus nepieciešamos būvdarbus, ir dažādu ideju autors un labs darba organizators. Annele veido mūsu draudzes žurnāliņu "Pērle vainagā".

Tāpat es priecājos par ikvienu, kurš pārkāpis mūsu dievnama sliekšni un klausījies Labo Vēsti par mūsu Kungu un Pestītāju. Bet pats galvenais – pāri visam esam pateicīgi mūsu Vienīgajam un Visvarenajam Dievam, kurš var atrast cilvēkus, kuri gatavi kalpot Viņam no visas sirds.

Jānis Sudmalis, Nāriņciema draudzes sludinātājs

NĀRIŅCIEMA DRAUDZES VĒSTURE

1927. gadā Nāriņciemā dzīvo ieradās jauns, enerģisks evaņģēlists Mārtiņš Avotiņš, kurš pašai dziedīgi darbojās, lai ļaudis atgrieztos un šajā apkārtnē izveidotos jauna draudze. Dievs svētīja viņa darbu, un 1928. gadā viņš nodibināja draudzi ar 22 locekļiem. Draudzes jaunie locekļi tika kristīti Uguņciema draudzē. 1930. gadā Mārtiņš Avotiņš aizbrauca uz Rīgu mācīties Latvijas baptistu draudžu Garīgajā seminārā.

Draudzi aprūpēt uzņēmās brāļi K. Frīdenbergs un Lakšmanis. Grūtības radās, meklējot telpas dievkalpojumu noturēšanai, tie notika lauku mājās irētās telpās. 1934. gada pavasarī sludinātāja K. Frīdenberga vadībā draudze sāka celt savu lūgšanu namu. Atvēršanas svētkus svinēja jau tā paša gada 26. augustā.

Draudzes koris dievkalpojuma laikā

Šodien mūsu kora soli ir pilni ar dziedot gribošām mūsu draudzes koristēm. Katrai no viņām ir sava īpaša balss intonācija, apvienota ar patiesu dedzību pienest godu Dievam, tā kopīgi radot tīras un ausij tīkamas mūzikas skaņas. Ir grūti cilvēkiem novērtēt katra korista un mūsu kora vadītājas Tabitas ieguldīto darbu tādēļ, ka tas, ko mēs redzam un dzirdam, ir tikai īss brīdis šo mūsu pastāvīgajā kalpošanā.

Vēl ne reizi neesmu ieradies mūsu baznīcas sētā un redzējis, ka tur ziemā nebūtu notīrīts sniegs vai vasarā nopļauta zāle. Es priecājos, ka mūsu draudzē ir brāļi, kuri vienmēr gatavi kalpot ar savu roku darbu saimniecības un būvniecības darbos. Ir patīkami būt svētdienas dievkalpojumos, kur viss ir sagatavots, ir iekurināta krāsns, vāzēs ielikti skaisti ziedi. Aiz tā visa stāv mūsu čaklo māsu darbīgās rokas. Šie ir darbi, kurus daudzi var nepamanīt, bet bez tiem draudzes darbs nebūtu pilnīgs.

Nāriņciema draudzes lūgšanu nams 1934. gadā

Bez iepriekš minētajiem draudzē darbojušies vēl sekojošie mācītāji: Pēteris Egle, Kārlis Biķis, Alfrēds Pētersons, sludinātājs Fricis Kociņš. Pašreiz draudzi vada mācītājs Aivars Šķuburs un sludinātājs Jānis Sudmalis.

Dieva sūtīts. Darīt ko? – darīt par mācekļiem

Janvāra beigās Rīgā jau sesto gadu pēc kārtas norisinājās Misijas dienas. Šogad galvenais mērķis bija saprast, kas ir mūsu kā kristiešu galvenais uzdevums, dodoties misijā.

Džons Maknīls, Misijas dienu 2011 galvenais runātājs

Misijas dienu 2011 galvenais viesis šogad bija Džons Maknīls (Lielbritānija), kurš kā galveno misijas darba aspektu uzsvēra mācekļību. Lai arī kurā pasaules malā būtu mūsu misijas lauks, mēs pāri visam esam aicināti savu laiku un resursus ieguldīt citos cilvēkos.

Šogad Misijas dienās bija iespēja apmeklēt dažādus seminārus, kuri mudināja

cilvēkus uzsākt kādas jaunas praktiskas kalpošanas vai iedrošināja domāt par mācekļības veidošanu jau esošajās.

Viens no praktiskākajiem semināriem bija iespēja uzzināt un praktiski piedzīvot to, kā norisinās Baltijas maizes projekts. Elise Kerī (organizācija “Jaunatne ar misiju”) sniedza Īsu ieskatu projekta principos, un tad dalībnieki sadalījās pa diviem vai trim un kopā gāja Rīgas ielās uzrunāt vienkāršus garāmgājējus, lai sniegtu viņiem svaigas maizes kukulīti kā Jēzus mīlestības simbolu.

LBDS Bīskaps P.Sproģis, Misijas dienu 2011 viens no runātājiem

Misijas dienu dalībnieku pārdomas un atziņas, kas vispatiesāk ataino Misijas dienu 2011 būtību un devumu:

Ļoti patika baznīcu vadītāju uzrunas, īpaši doma par to, ka, ja baznīca nesūta mācekļus, tad tā nav apustuliska. Kā arī tas, ka mūsdienās pasaule labāk klausās nevis skolotājos, bet lieciniekos. **(Zaiga Lasmane)**

Mūsdienās visdārgākais ir laiks, tāpēc neiznieko to, nepavadi to, bet gan investē to! Vislielākos augļus nes laiks, kas ieguldīts cilvēkos. **(Andra Konovaļčika)**

Tā kā bija Misijas dienās pirmo reizi, tad centos vispār aptvert galveno mērķi un tēmas, par ko cilvēki domā un runā. Visvairāk man patika semināri, kur to vadītāji ar patiesu degsmi runāja par savu un Dieva svētīto ideju evaņģelizācijā. Tāpat mācekļības tēmas izcelšana lika aizdomāties par tās svarīgumu kristieša dzīvē. **(Anete Malēja)**

Piedzīvoju dažādu kristiešu vienotību, kad runa ir par svarīgāko - Kristus veikumu un Kristus uzdevumu mums. Īpaši šo vienotību redzēju caur luterāņu arhibīskapa Jāņa Vanaga, baptistu bīskapa Pētera Sproģa un katoļu priesteru Ilmāra Tolstova uzrunām Misijas dienu dalībniekiem. Kā arī iedvesmojos un guvu idejas, kā efektīvāk ieguldīt citos vīros, lai veidotu viņus par

tādiem Kristus sekotājiem, kas veido atkal citus Kristus sekotājus. **(Kaspars Prūsis)**

Misijas dienās es vienmēr uzzinu kaut ko jaunu un nozīmīgu. Šogad es kopā ar visiem pārējiem dalībniekiem piedalījos Lūgšanu sesijā, kas notika piektdienas vakarā. Viena no daudzajām Lūgšanu stacijām bija fokusēta uz cilvēku

Misijas dienu 2011 dalībnieki

tirdzniecību. Es nebiju to gaidījis. Šajā lūgšanu stacijā bija vairāki informatīvi raksti par dažādiem šīs tēmas aspektiem. Lielākā daļa šīs informācijas man bija jauna, un tā mani ļoti apbēdināja. Un tad es lūdzu par to. **(Čaks Kellijs)**

Uzreiz pēc Misijas dienām domāju, ka lielākais ieguvums ir, ka vairāk sevi iepazīnu kā “misionāru” – ko man nozīmē Dievs, citi cilvēki, kāda ir mana attieksme kalpošanā. Bet tagad, esot atpakaļ darbos, redzu, ka mani ļoti ietekmējušas Maknīla uzrunas. Visu laiku sev un citiem saku, ka jāveido mācekļi, jādod tālāk, ko pats esi saņēmis, jāiedrošina, jāatbalsta citi un jābūt par paraugu. **(Kristīne Ozoliņa)**

Vēl dažas pārdomas no dalībnieku anketām:

- vīriem ir jāapmāca un jādara par mācekļiem vīri, sievietēm – sievietes
- pēc visa paliek pēdas, no mājām paliek pamati, no mašīnām pāri paliek metāllūžņi, pēc zīmuļa paliek aprakstīta lapa, bet kas paliek pēc mums, kristiešiem? Vai pēc mums paliek mācekļi?
- darot kādu par mācekli, man jābūt ne tikai draugam, paraugam un iedrošinājumam, bet arī “grāmatvedim”, kuram jābūt pietiekoši drosmīgam un gādīgam, lai spētu mīlestībā norādīt uz viņa kļūdām un teikt nepatīkamu patiesību. Tas man būs izaicinājums!
- iedrošināt savus draudzes cilvēkus iet šo misijas ceļu, ko māca Dieva Vārds – vienotībā kā komandai
- kļūt par labu mācekli un labu mentoru vismaz vienam cilvēkam!

Materiālu sagatavoja **Ieva Kuncē**, Misijas dienu projekta vadītāja, nodibinājums “Partneri”

IEPAZĪT DZĪVOT STĀSTĪT KOPĀ

Kas notiek tad, kad svētdienā aizveras Vīlandes baznīcas durvis? Mēs neesam kristieši tikai pāris stundas nedēļā. Patiesā kristieša dzīve sākas tur, ārā – tad, kad durvis aiz mums ir aizvērušās. Tādas bija mūsu pārdomas Jaunā gada pirmajā mēnesī. Mēs tikām aicināti domāt par kādām ļoti svarīgām lietām, kuras veido mūsu draudzes mērķi. Pielūgsmē, kalpošana, evaņģelizācija, pieaugšana un sadraudzība - tās ir lietas, kuras ir Vīlandes draudzes balsti, veidojot vienotu, kopīgu mērķi. Raimonds Logins, draudzes diakons, mūs aicināja domāt par to, ka īstā pielūgsmē sākas ikdienā. Tad kad esam tramvajā, tad, kad atrodamies benzīntankā, lai paņemtu degvielu savai mašīnai ...

Otrā janvāra svētdiena bija ļoti īpaša, jo kas gan var būt draudze, kura nedomā par evaņģelizāciju? Vīlandes draudzes sirds ir evaņģelizācijas darbā Baškīrijā, Āfrikā, Rinkonā ... Taču kā ir ar mūsu galveno uzdevumu ikdienā? Kārlis Kārklīņš, jauniešu kalpošanas vadītājs, mūs aicināja domāt par to, vai mēs, stāstot cilvēkiem par Kristu, visu izstāstām līdz galam? Ne tikai stāstot par Kristus piedzimšanu, bet arī par Viņa nāvi pie krusta un augšāmcelšanos tā cilvēka dēļ, kuram to stāstām?

Sadraudzība – ak, kā mums gribētos dievkalpojumā justies kā uz tāda liela kruīza kuģa, kurā mēs esam kopā ar sev pazīstamiem un patīkamiem cilvēkiem! 19. decembrī mūsu draudzē bija ļoti īpašs sadraudzības pasākums – Pateicības vakariņas draudzei un tiem, kuri aktīvi iesaistījušies draudzes dzīvē. Tas bija jauks, sadraudzībā pavadīts vakars, uz kuru aicinājām arī tos mūsu draudzes locekļus, kuri savā kalpošanā ir noguruši. Tas bija vakars, kad varējām labāk viens otru iepazīt, iemīlēt un iedrošināt. Taču sadraudzību mēs varam kopt ne tikai baznīcā. Vīlandē ir daudz un dažādas iespējas - lūgšanu brokastis, mazās grupiņas. Taču ir cilvēki, kuriem grūti ienākt baznīcā. Vai mēs esam gatavi pavadīt laiku ar viņiem, uzaicinot uz tējas vai kafijas tasi

ārpus baznīcas? Vai mēs esam gatavi viņus iedrošināt, vienkārši veltot viņiem kādu daļu no sava laika?

Mācītājs Ģirts Ašnevičs mūs aicina katru svētdienu pēc dievkalpojuma paskatīties uz baznīcas aizmuguri. Jo aizmugurē parasti stāv tie cilvēki, kuri nejūtas tik droši vai arī ir ienākuši pirmo reizi. Mēs tiekam aicināti kalpot šiem cilvēkiem – pieejot klāt, parunājoties un aicinot uz kafejnīcu. Vīlandes draudzes locekļi tiek aicināti katru svētdienu atrast vismaz vienu cilvēku, kuram kalpot.

Kādu svētdienu mūsu baznīcā ienāca kāds cilvēks – noskrandis, neīters, izsalcis, noskumis. Kādi jaunieši pēc dievkalpojuma piegāja pie viņa, iedrošināja, paēdināja, apģērba .. un pateica, ka Jēzus viņu mīl. Šie vienkāršie vārdi šo cilvēku ļoti aizkustināja. Viņš pārgāja mājās, paskatījās spogulī un saprata – es gribu mainīties, negribu vairs tā dzīvot. Šī cilvēka dzīve pilnībā izmainījās, jo Jēzus viņam bija pieskāries. Tā bija evaņģelizācija ar nedaudz vārdiem, taču darbojās spēcīgi. Kalpošana – evaņģelizēt ne tikai ar vārdiem, bet arī ar darbiem. Katru nedēļu mūsu baznīcā ienāk vairāk nekā 100 ģimenes, daudzas no tām Kristu nepazīst.

Kāda Bēbīšu skoliņas mamma, kura apmeklēja skoliņu jau otro gadu, mums stāsta: “Pagājušajā gadā es nācu pie jums un vēroju, kā jūs kā skolotājas mums kalpojat – ieļejot kafiju, paturot mūsu bērniņus, kad mammas ģērbjas, aiznesot netīros pamperus ... Kādu laiku atpakaļ es personīgi iepazīnu Kristu, taču atcerējos, ka man šīs lietas nav svešas, jo es jau Viņu agrāk zināju, tikai vēl personīgi nepazīnu. Jo pagājušajā gadā Kristu redzēju katru reizi, kad atnācu uz skoliņu – jūsu kalpošanā ...”

Jaunais gads Vīlandē ir iesācies, un mēs priecājamies par cilvēkiem, kuri pavisam nesen ir sākuši apmeklēt Vīlandes draudzi. Daži no viņiem ir pirmo reizi baznīcā, daži jau Kristu iepazīnuši agrāk. Ir labi redzēt cilvēkus, kuri Dievu meklē šeit, Vīlandē. Taču mums kā draudzei ir jābūt šiem cilvēkiem blakus, ne tikai esot kopā ar viņiem dievkalpojumos, bet arī palīdzot viņiem pieaugt. Sarunās, mazajās grupās, aizlūgšanu kalpošanā.

Mūsu draudzē ir lieliski vadītāji. Dievs caur viņiem mums deva tādu nelielu satricinājumu, nedaudz mūs izsitot no tās komforta zonas, kurā visu laiku bijām jutušies labi. Dievs caur viņiem mums deva izaicinājumu no jauna noformulēt Vīlandes draudzes mērķi, kurš balstās uz pieciem stingriem balstiem – pielūgsmi, kalpošanu, pieaugšanu, evaņģelizāciju un sadraudzību. Mēs, Vīlandes draudze, esam, lai palīdzētu cilvēkiem iepazīt Jēzu Kristu, iedrošinātu viņus dzīvot saskaņā ar Dieva nodomu un mudinātu viņus stāstīt par Kristu citiem.

Cilvēki, kuri ienāk mūsu baznīcā saka, ka šeit viņi jūtas kā tādā lielā ģimenē. Un mēs jau arī esam visi kā tādas lielas ģimenes locekļi. Mūsu vēlēšanās šajā jaunajā gadā ir, lai mēs kā ģimene palīdzētu vēl daudziem atrast Kristu. Iepazīstot, dzīvojot un stāstot kopā – Vīlandes ģimenē.

Materiālu sagatavoja **Rīgas Vīlandes draudzes locekļi**

Mācītājs Ģirts Ašnevičs

Svētā Gara auglis – mīlestība

Konferences dalībnieki zem aizlūgšanu un svētību lietussarga

Kā jau katru gadu, arī šogad Rīgā tika rīkota **Latvijas baptistu draudžu sieviešu konference**. Šī bija pirmā reize manā mūžā, kad piedalījos šāda veida konferencē.

Konferences tēma bija "**Svētā Gara auglis – mīlestība**".

Konferences tēma, manuprāt, katrai māsai un draudzēm visā Latvijā šodien ir jo īpaši svarīga, it īpaši ņemot vērā, ka mūsdienās jaunums iet plašumā un mīlestība cilvēkos aizvien vairāk sarūk. Mīlestības nekad nav par daudz, un šo mīlestību katram jākopj kā piemājas dārziņu. Ja tiek aizmirsts apliet puķes, tad ar laiku tās nokalst. Tāpat ir arī ar mīlestību, tā ir "jālaista" ar Dieva Vārda klātbūtni sirdī. Mīlestība mūs veido un dāvā šo neizsakāmo Dieva dāvanu – Dieva tuvumu, jo Dievs ir Mīlestība. Šī mīlestība ir īpaša, un paši mēs neko bez Dieva spēka nevaram. Dievs mums to dāvā, mums tik tā jātver un jāsatver, un jādod tālāk caur savām sirdīm līdzcilvēkiem.

Konferenci iesāka Agnese Dzērve, bijusī aizputniece, kura tagad dzīvo Amerikā, ar uzrunu un dziesmām par mīlestību.

Svētbrīdi vadīja Zanda Lūse no Jēkabpils draudzes. Par pamatu savam stāstījumam viņa ņēma no **Mateja 11:29**. Zanda minēja piemēru par jūgu: senajos laikos Austrumos vēršus lika jūgā, lai tie apstrādātu zemi. Jēzus mūs aicina būt vienā jūgā ar Viņu, tad problēmas, kas mūs nospiež, būs pa spēkam atrisināt, jo Dieva Dēls ir kopā ar mums vienā jūgā. Patiesībā tā nav kādu problēmu vilkšana, bet sadraudzība ar Jēzu. Dievs nekad nav apsolījis mums, ka nebūs grūtību, toties apsolījis, ka mūsu grūtībās Viņš būs līdzās. Dievs mūs mudina pārbaudīt Viņu.

Taču, pārbaudot Dievu, vispirms pārbaudi sevi, vai esi uzcītīgs. Zanda stāstīja, kā Dievs ir locījis viņas pašas raksturu, izmantojot ticības māsu. Taču, ielaižot

Māsu apvienības padome

Dievu savā sarūgtinājumā, Viņš parādīja Zandas pašas egoismu, līdz ar to dusmas tika dzēstas ar pazemību un piedošanu. Pārbaudi sevi, vai esi uzcītīgs Dievam, Jēzus mudina: "Nāciet pie Manis visi, kas esat grūtsirdīgi, es gribu jūs atvieglināt!" Vai mēs nākam pie Jēzus, vai cenšamies savas problēmas risināt paši, Dievu tikai pieaicinot, lai "svēti to un dara šito"?

Lekciju "Pilnīga mīlestība" lasīja Rīgas Mateja draudzes sludinātājs Andis Miežītis. Balstoties uz **1. Jāņa vēstules 4:7-21**, viņš norādīja, ka pati lielākā mīlestība ir Pilnīga mīlestība. Sludinātājs mudināja mūs vienam otru mīlēt, neatkarīgi no tā, vai viņš ir nabags vai bagāts, gudrs vai muļķis – visi brāļi un māsas Kristū ir jāmīl vienādi. Daudzi cilvēki, nesaprot, kā Dievs var reizē mīlēt savu Dēlu un nodot Viņu tik briesmīgā

nāvē. Viņš upurēja pašu dārgāko, kas Viņam ir, – savu Dēlu, tā parādīdams cilvēkiem, cik patiesa un liela ir Viņa dievišķā mīlestība pret visu cilvēci. Un ja reiz Tēvs tā mīl cilvēkus, tad arī mums būs citam citu tā mīlēt.

Ja mēs mīlēsim visus vienādi, tad Dieva mīlestība mūsu vidū būs pilnīga, un uz to mums katram jātiecas. Lai to panāktu, jābūt dzīvām attiecībām ar Debesu Tēvu. Tam, kam ir mīlestība, tam nav bailu, jo pilnīga mīlestība bailes aizdzen. Paļaušanās uz Dievu it visā un visu laiku aizdzen bailes, cilvēkā ienāk miers.

Mēs arī nedrīkstam ienīst. Jo, ja mēs nīstam kādu, tad mūsos Dievs nemājo. Jo kā tad varam mēs Tēvu mīlēt, ja brāļi nemīlam, jo arī brāļi Dievs mājō. Ja mēs brāļi nemīlam, tad loģiski, ka arī atsakāmies Dievu mīlēt. Brāļu un māsu mīlestībā atspoguļojas mūsu mīlestība Dievam.

Rīgas Mateja draudzes sludinātājs Andis Miežītis

Mēs kopīgi noskatījāmies īsfilmu "Tilts", kurā līdzībā tika atspoguļota Tēva mīlestība uz Jēzu Kristu un visu cilvēci. Lai glābtu vilciena pasažierus, vīrietim bija jāupurē savs dēls, kurš spēlējās uz slidēm. Patiesībā šī video vēsts ir ļoti traģiska un smaga, apliecinot, ka Dievs mums ir dāvājis ļoti lielu dāvanu ar Jēzus Kristus nāvi.

Diskusiju grupu laikā, tā kā piedalījās vairāk nekā 100 cilvēku, mēs tikām sadalīti desmit grupās.

Grupu darbs

Grupu darbs bija ļoti interesants, jo bija iespēja iepazīties ar māsām no citām draudzēm un aprunāties par svarīgiem jautājumiem. Māsa stāstīja liecības, kā Dievs caur lūgšanām un paļāvību uz To Kungu maina pašas māsa un viņu ģimenes.

Konferences gaitā tika runāts par Latvijas baptistu sieviešu kalpošanas nākotni. Šī gada oktobra beigās notiks kārtējais Māsu Apvienības kongress un tiks pārvēlēta puse no tās padomes. Konferenci dalībnieki apstiprināja Nominācijas komisiju sekojošā sastāvā: Zanda Lūse, Līvija Lāme, Lāsma Baštika, Gunta Straume un Ligita Bodniece.

Protams, visas gūtās emocijas uz papīra man iespējams izlikt. Tomēr domāju, ka katrai no māsām šī konference būs dziļi atmiņā un sirdī un katra būs guvusi ko īpašu, ko dot tālāk citiem savā draudzē un mājās.

Evija Neihofere – Pētersone
Užavas draudzes locekle

Nepieķerties dāvanām, bet Dāvinātājam

Kristaps Kulpe no Grobiņas baptistu draudzes ir pirmais no divpadsmit Baltijas Pastorālā institūta ceturtā iesaukuma studentiem, ar kuru šogad atsāksim BPI studentu intervijas Baptistu Vēstnesī. Pateiksimies Dievam par Kristapu un viņa ģimeni un aizlūgsim par viņiem!

Pastāsti par savu bērnību – kas tevi ir veidojis par to, kas tu esi!

To, kāds es esmu tagad, visvairāk ir ietekmējis pats Dievs. Es uzaugu vienkāršā ģimenē. Mamma strādāja grāmatvedībā, tēvs – par traktoristu. Mēs esam divi brāļi. Bērnībā es biju ļoti ierāvis sevī, kautrīgs, kompleksains, tāds pelēks zvirbulis. Man bija liela pasaule manā galvā un maz draugu. Ja bija, tad tādi, kas mani izmantoja.

Pirmā saskarsme ar Dievu man bija luterāņu draudzes svētdienskola, kuru mēs ar draugiem apmeklējām, lai dabūtu drēbes un saldumus, kas tolaik nāca kā palīdzība no ārzemēm. Citi bērni teica, ka mēs nākam tikai dāvanu dēļ, ka mēs īstenībā neticam, bet arī viņi nāca tieši to pašu iemeslu dēļ. Ziemassvētkos mums uzdāvināja Gideonu izdoto Jauno Derību. Nolikto to plauktiņā un aizmirsu par to uz ilgu laiku.

Pamatskolā es sāku aktīvi nodarboties ar sportu - spēlēju basketbolu. Tā kā es strauji augu, man bija daudz traumu. Reizēm pat vairākas nedēļas pavadīju gultā. Šie brīži man bija īpaši smagi, jutos vientuļš un nospiests. Kādā no šīm reizēm atcerējos par savu Jauno Derību plauktā, sāku to laiku pa laikam lasīt. Nezinu, cik daudz no tā sapratu, bet kādā reizē es pat ierakstīju savu vārdu tur, kur teikts, ka pieņemu Kristu par savu Kungu un Glābēju. Tajā laikā arī mana mamma sāka meklēt Dievu – viņa sastapa Kristu krievu baptistu draudzē. Viņa arī mūs sāka neatlaidīgi aicināt, lai ejam uz baznīcu, taču man vienmēr bija gatavas atrunas. Taču reiz es atsaucos mammas kārtējam aicinājumam. Tajā reizē mācītājs aicināja pieņemt Kristu. Lai arī nebija viegli, es izgāju priekšā, jo savu izšķiršanos nebiju nevienam apliecinājis vārdos. Tas man bija liels pārdzīvojums.

Kā Dievs mainīja tevi?

Dramatiski! Man par visu bija nedrošība, bet Dievs man deva drošību. Sapratu, ja pasaulē es nebiju nekas, tagad esmu Dieva bērns. Līdz ar to 9. klasē es kļuva pavisam citādāks. Piemēram, kad vien bija kāds pasākums skolā, to vadīju es. Vismaz vecāki, skolotāji pamanīja, ka es esmu pamaņīgi mainījies. Skolotāji teica, ka es uzvedos kā iemīļējies. Tas ir kā ar ziedu, kas tupējis savā sīpola čaulā un tad pēkšņi uzdziedējis.

Tad bija vairāki posmi, kad bija jānostiprinās ticībā. 11. klasē es pusgadu draudzējos ar meiteni, kurai bija apņususi mana uzbāšanās ar Dievu, viņa lika man izšķirties – viņa vai Dievs. Izlēmu palikt ar Dievu, atsaoties no cilvēcīgas mīlestības, lai arī kā pusaudzim man tas bija ļoti smagi.

Kur tu tālāk mācījies un strādāji?

Es studēju Lietuvas Kristīgā fonda koledžā. Vislielākais ieguvums no šīs skolas man bija angļu valoda. Es specializējos biznesa vadībā, un mana otra specialitāte bija teoloģija. Skolā bija arī vairāki pasniedzēji, kuri mani ir ietekmējuši, viens no tādiem bija Deivids Šenks. Mani fascinēja viņa mīlestība uz studentiem, tas, ar kādu pazemību viņš mācīja teoloģijas priekšmetus studentiem, kuri nebija kristieši. Pēc augstskolas beigšanas gribēju braukt strādāt uz Ameriku, bet tāda iespēja neradās,

Kristaps Kulpe ar ģimeni

paliku Liepājā. Mana pirmā darba vieta bija "Lauma", kur strādāju par pārdošanas menedžeri. Pēc tam es tulkāju, strādāju loģistikā – ostā, dzelzceļā, kūdras pārstrādes uzņēmumā.

Kā tu sastāpi savu sievu Kristīni?

Sākot mācīties augstskolā, man bija pārlicība, ka pirmajā kursā varbūt nē, bet otrajā noteikti atradīšu īsto meiteni. Un tad es "ieķeros" kādā meitenē, kurai biju vienaldzīgs. Tas man bija diezgan sāpīgi. Tad es izlēmu, ka nepieļāšu vairs nekādas iemīlēšanās. Ar tādu domu es arī pabeidzu augstskolu.

Pēc augstskolas beigšanas mana draudze bija Liepājas Nācaretes draudze, tur mēs viens otru ieraudzījām. Kad pirmoreiz viņu ieraudzīju, nodomāju – kāda jauka meitene! Kristīnei pirmajai bija skaidrs par mani, taču man viņa neko neteica. Tad darba vadītājs sasēdināja mūs vienā kabinetā – viņa tulkoja no vācu, es – no angļu valodas. Tā nu mēs tur "saziedājāmies". Vasarā būs seši gadi, kopš esam precējušies.

Kā mēs veidojam savas attiecības līdz kāzām? Vispirms mums bija saruna, kurā noskaidrojām, ka patīkam viens otram. Tad trīs mēnešus pārtraucām jebkāda veida attiecības, viens ar otru vienatnē nesarunājāmies, bet lūdzām Dievu par to, vai mums būt kopā. Tas bija ekstrēmi. Normāls puisis, ja viņam ir meitene, kas visu ir sapratusi, tā nedarītu. Kad šie trīs mēneši pagāja, mēs sākām draudzēties. Tajā laikā es gribēju pāriet uz Grobiņas baptistu draudzi. Kristīne tad izteica man ultimātu, ka viņa man sekos tikai kā mana līgava. Un es viņu baidināju. Līdz kāzām mēs arī neskūpstījāmies. Un iesakām arī citiem to nedarīt!

Kā Dievs mainīja jūsu ģimeni, kad piedzima bērni?

Mēs ļoti spēcīgi piedzīvojām to, kā Dievs par mums rūpējas. Izskatās, ka Dievam patīk manā dzīvē darīt visu pēdējā brīdī – tad, kad es pats jau esmu pārdedzis. Kaut vai piemērs ar dzīvokli – kad apprecējāmies, mēs meklējām, kur dzīvot. Man bija nepieciešams tikai viens zvans uz sludinājumu, kas arī bija īstais un vienīgais. Tur mēs nodzīvojām visu laiku, līdz pārcēlamies uz Rucavu. Dievs ir kārtojies arī manas karjeras lietas. Es pazaudēju darbu. Kamēr man bija bezdarbnieka pabalsts, es neko nevarēju atrast, un pēdējā dienā – man bija darba piedāvājums! Dievs vēlas, lai mēs meklējam Viņu, taču mēs pieķeramies dāvanām, nevis Dāvinātājam. Tad, kad tu pārdedz, tu vērsies pie Viņa kā pie pēdējā salmiņa, bet tam nevajadzētu būt pēdējam, bet pirmajam. Dievs mūs pacietīgi māca.

Mums ir divi brīnišķīgi bērni – Kristians un Jonatans. Pašlaik mums ir grūts laiks. Pēdējo piecu gadu laikā mēs esam maz gulējuši, nav bijusi neviena nakts, kad mēs neceltos, tas Kristīnei ir ļoti nodarījis pāri. Taču, pateicoties pārbaudījumiem, Dievs mūs ir pamaņīgi mainījis. Mēs esam auguši, mainījusies ir mūsu sapratne un domāšana. Dievs to ir pieļāvis, lai mēs varētu palīdzēt, būtu lietojami. Bez grūtībām, kas mums ir bijušas, mēs nesaprastu, kā jūtas noguruši, vāji un sāpināti cilvēki.

Kā tu saprati savu aicinājumu un ka vēlies studēt BPI?

Es biju domājis, ka mans aicinājums ir strādāt biznesā, gādāt citiem darba vietas, ziedot naudu. Taču es koncentrējos tikai uz darbu. Es biju aizgājis tik tālu, ka mana sieva vairs neuztvēra mani nopietni. Man bija jānāk Dieva priekšā un jānožēlo. Es biju tā koncentrējies uz lietām, ka Dievam nebija iespējas man neko pateikt. Un tad es noliku to visu nost, sapratu, ka ir par daudz. Tad, pēc kādām divām nedēļām, kādā reizē klausoties mūziku, man sirdī radās skumjas par cilvēkiem, kas man apkārt. Un es sapratu, ka tas ir no Dieva, es pat nobijos no savas domas. Bet izrādījās, ka Kristīne par to jau kādu laiku bija lūgusi. Viņa bija saņēmusi apsolījumu no Dieva, ka būs laiks, kad mēs visu sevi ar nedalītu uzmanību veltīsim Dievam. Viņa bija nonākusi pie secinājuma, ka tā varētu būt pilna laika kalpošana, kas mums būs jāizvēlas.

Mēnesi pēc šī piedzīvojuma man piezvanīja Aivars Vadonis un piedāvāja vadīt dievkalpojumu Otaņķos, jo viņš pats nebūšot. Viņš par manu piedzīvojumu ar Dievu neko nezināja. Dievs vienkārši visu tā izkārtāja. Tā bija mana pirmā reize, un man tas ļoti patika. Pēc tam man ar Dievu bija cīņa par to, kad es varētu kalpot, jo mans darbs bija tik intensīvs, ka es to varētu darīt tikai nedēļas nogalēs. Bija cilvēki, kurus mēs ietekmējam, piemēram, darba kolēģi. Tad pavisam drīz apstākļi sakārtojās tā, ka mani atlaida no darba.

Es domāju vēl divus mēnešus, līdz sapratu, ka Dievs mani aicina pilna laika kalpošanā. Es maksimāli ātri pieteicos BPI. Kristīne vienmēr ir bijusi mans garīgais mudinātājs. Kad es viņai stāstīju par savu izvēli, viņai bija emocionāli grūti reaģēt. Viņa savā veidā bija paņemta prom no manis, tā ka es biju viens pats ar Dievu. Tas man lika augt pašam. Man kā ģimenes galvai bija jāizlemj, kas mums jādara. Dievs apstiprināja mūsu izvēli ar līdzvejošām zīmēm, arī finansiāli – caur kādu sievieti Dievs deva mums finansiālu pamatu. Tad arī vēl – man bija aizņēmums par dzīvokli uzņēmumā, kurā es strādāju. Kad vīrs, kurš par to bija atbildīgs, uzzināja, ko es esmu nolēmis darīt, viņš atlaida mums parādu.

Vai tu jau zini, kur Dievs jūs aicina kalpot Viņam turpmāk?

Man sirdī ir lauki. Man liekas, ka pilsētās ir pietiekami daudz darbinieku. Es divus gadus dzīvoju Rucavā, saprotu viņu domāšanas veidu, redzu lauku cilvēku vajadzības. Es nezinu, vai tā būs Rucava, bet šī vieta ir manā un sievas sirdī, tur mums ir dzīvoklis, tās ir mūsu mājas. Bet varbūt Dievs mūs aicinās kur citur!

Interviju sagatavoja **Nora Rautmane**
BPI Programmu administratore

Tilžas baptistu draudze

1996. gada naktī uz 31. augustu es sapratu, ka Dievs man dāvā glābšanu un jaunu dzīvi. Kā savu pateicību Dievam par visu es Viņam sacīju: “Kungs, es došos, kur vien Tu gribi, un darišu jebko, ko Tu vēlies, tikai pasaki, un es centīšos to darīt!”

Tā mans ceļš no Liepājas ir vedis uz Tilžu Latgalē. Darbošanos Dieva valstības darbā es uzskatu par privilēģiju, un tajā pašā laikā tas ir arī liels izaicinājums – visu sevi nodot Tam Kungam un Viņa vadībai.

Dievs ļauj mums darboties Tilžā un tās apkārtnē. Dievs atver durvis iespējām apliecināt Kristu visnegaidītākajos brīžos un visneiedomājamākajās vietās. Šeit mēs drīkstam kalpot bērniem un jauniešiem, jauniem un veciem, latviešiem un čigāniem, tuvumā un tālumā. Mēs sējam Dieva Vārdu, un tas iet līdzī daudziem pa visu Austrumlatviju.

Tilžas draudzes specifika ir tāda, ka mūsu darbība vairāk līdzinās misijas vietai nekā tradicionālai baptistu draudzei (ar kori un gadu desmitiem iestrādātām tradīcijām). Koris mums nesanāk, jo esam skaitliski maz. Tieši šis faktors ietekmē arī to, kas un kādi mēs esam. Mēs esam spiesti ļoti rūpīgi izvērtēt katru savu darbību un kustību un uzmanīgi meklēt pēc Dieva vadības katram solim, ko speram.

Ja drīkstu lepoties, tad lepojos ar draudzi, mūsu garīgo ģimeni. Līdz šim esam varējuši dažādi svētīt un atbalstīt mūsu draudzes tuvākajā apkārtnē. Pašlaik viena no lielākajām mūsu darbības sfērām ir saistīta ar internātskolas bērniem, lielākā daļa no kuriem ir bērni no sociāli nelabvēlīgām ģimenēm un bāreņi. Tilžas internātpamatskolas audzēkņi nāk no Balvu novada, Viļakas, Gulbenes, Cescvaines, Valmieras, Valkas, Limbažiem, pat Kandavas un Rīgas. Visticamāk, ka šie mūsu svētdienskolnieki un jaunieši nekad nekļūs par mūsu draudzes locekļiem, bet mēs ticam, ka, Dieva Vārda sēkļiņai tiekot iesētai, aprušinātai ar mūsu sadraudzību un Kristus mīlestību, aplaistītai ar mūsu visu lūgšanām, šie cilvēki savas dzīves laikā būs pazīstami ar Jēzus vārdu un to, ko mums dāvā Dievs.

Darāmā Tilžā ir daudz, un mēs lūdzam Pļaujas Kungu, lai Viņš izsūta strādniekus savā pļaujāmā laukā. Varbūt arī Tu šodien dzirdi Dieva aicinājumu būt kristietim, māceklim un misionāram gan tuvumā, gan arī tālumā.

Ļauj Dievam Tevi vadīt un piedzīvo, cik Viņš ir labs!

Kristus mīlestībā,
Kaspars Donis, Tilžas baptistu draudzes sludinātājs

ZIŅAS DRAUDZĒM

MĀSU APVIENĪBA

12. martā plkst. 10.00-15.00 Jelgavas baptistu dievnamā, Mātera ielā 54 notiks LBDS Māsu apvienības Zemgales reģiona konference sievietēm. Pasākuma tēma **"Gara auglis – prieks"**. Lektors sludinātājs Jānis Balodis no Āgenskalna baptistu draudzes. Dziedās draudzes jaunieši. Būs prezentācija par Eiropas sieviešu konferenci Budapeštā. Prezentācija par dienas centru Augstkalnē mātēm un bērniem – Valda Priļiņa. Darba grupas. Pusdienas un kafijas pauzes pret ziedojumu. Informācija: 29432750

SVĒTDIENSKOLU APVIENĪBA

Iznācis SA žurnāla "Labas Ziņas Bērniem" 2. numurs. Elektroniskā versijā tas pieejams: www.svetdienskola.jimdo.com. Žurnālā ietverta interesanta un noderīga informācija ne tikai bērniem, bet arī vecākiem un svētdienskolotājiem – Bībeles stāsti, interesanti uzdevumi, labi padomi ikdienai un svētdienskolu vizītkartes. Palīdzēsim saviem bērniem un svētdienskolniekiem to kopēt un lietot! Nodosim šo informāciju citiem, lai Kristus vēsts aizsniedz vēl daudzus bērnus.

19. martā plkst. 10:30-16:00 Talsu baptistu dievnamā Talsos, Kr. Valdemāra ielā 34, notiks LBDS Svētdienskolotāju reģionālais seminārs.

Semināra tēmas:

Kalpošanas svētība. Mērsraga novada Domes priekšsēdētājs, Mērsraga baptistu draudzes palīgsudinātājs **Lauris Karlsons.**

Ideju lādīte. Dundagas draudzes svētdienskolotāja, ģimenes ārste **Kristīne Smelte.**

Bērna attīstības vecuma posmi. Ģimeņu kristīgais padomdevējs **Gita Vadone.**

Vienkārši cilvēki, kuriem nevajadzēja būt ievērojamiem. Organizācijas "Jaunatne ar Misiju" Valdemārpils nodaļas prezidente, misionāre **Kristīna Ēce.**

Cilvēka sirds skaistums, ko atklāt. Psiholoģe, sociālais darbinieks **Inese Freija – Neimane.**

Evaņģēlijs bērniem. Dundagas draudzes sludinātājs **Andis Smelte.**

Dalības maksa: Ls 2 (kafijas pauze, pusdienas)

Lūgums pieteikties savlaicīgi! Māc. Aivars Šķuburs (26477625), tbd@e-apollo.lv; Sarmīte Fībiga (28677066), sarfibi@inbox.lv

INFORMĀCIJA NO LBDS

LBDS Nominācijas komisija informē, ka saskaņā ar LBDS Satversmi Kongresa laikā ir jāpārvēl 1/3 LBDS Padomes locekļu uz 3 gadu termiņu. Šogad pārvēlāmie locekļi ir Mārtiņš Balodis (Pāvila draudzes mācītājs), Kaspars Donis (Tilžas draudzes sludinātājs), Jānis Kalējs (Limbažu draudzes sludinātājs), Pēteris Samoilčis (Misiones draudzes mācītājs). Tāpat ir arī jāievēl nākamā gada Nominācijas, Mandātu un Redakcijas komisijas.

Aicinām draudzes izteikt savus priekšlikumus Nominācijas komisijai, par Padomes un komisiju locekļiem, kā arī par Kongresa dienas kārtībā iekļaujamiem jautājumiem līdz 2011. gada 20. martam, tos nosūtot pa pastu vai epastu.

Pasta adrese: Latvijas Baptistu draudžu savienība, LBDS Nominācijas komisijai, Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011. E-pasts: olegs.jermolajevs@lbds.lv

Šogad Nominācijas komisijā darbojas: Edgars Godiņš, Oļegs Jermolājevs, Andris Jūrmalis, Egils Keiris, Jānis Lūsis, Gints Pallo un Vitālijs Šeļemba. Kontaktinformācija atrodama izdevumā "LBDS Info 2011".

Lūdzam tām LBDS draudzēm, kas vēl nav iesūtījušas anketu "Draudžu ziņas par 2010.gadu" un pārējos nepieciešamos dokumentus, to izdarīt bez kavēšanās.

LBDS KONGRESS

LBDS Kongress 2011 notiks 20. un 21. maijā Rīgā, Savienības namā, Lāčplēša ielā 37. Kongresa vieslektors būs **doktors Sems Erps** no ASV.

Teoloģijas doktors Sems Erps kalpo draudzēs jau 30 gadus. Pirmajā draudzē, kurā Sems bija mācītājs, viņš sāka ar 20 locekļiem un noslēdza kalpošanu ar 800 regulāriem draudzes apmeklētājiem. Tad sekoja kalpošana jaundibinātā draudzē Sanhosē. 1998. gadā Dievs viņu aicināja jaunā virzienā: draudžu atjaunotnes kalpošanā. Sems ir mācījis visdažādākajām auditorijām vairāk nekā 100 pasaules valstīs un ir vairākkārt viesojies Latvijā un mācījis BPI.

PAR WEB LAPU IZVEIDOŠANU DRAUDZĒM

Mēs dzīvojam laikā, kad cilvēki ikdienā arvien vairāk izmanto jaunākas tehnoloģijas, arī internetu kā informācijas iegūšanas līdzekli. Tāpēc uzskatām par būtisku, ka informācija par LBDS ir pieejama arī šajā vidē. Lai to īstenotu, mēs esam atraduši iespēju draudzēm izstrādāt kvalitatīvas mājas lapas ar saturu vadības sistēmu bez maksas. Vienīgās izmaksas, kuras jāsedz katrai draudzei individuāli, ir maksa par serveri. Vairāk informācijas, zvanot uz tālruni 22014851 (Agris Dadzītis) vai rakstot uz epastu: agris@e-route.lv vai kanceleja@lbds.lv

PILTENES DRAUDZE

Piltenes baptistu draudzē 13. februāris bija svētku diena. Draudze pateicās par kalpošanu un atvadījās no sava mācītāja Miervalda Lindmaņa, kurš kopā ar dzīvesbiedri Vēsmu un bērniem 26 gadus bija uzticīgi attīstījis un vadījis draudzes dzīvi. Vēsturiskajā un labi sakārtotajā dievnamā savu mīlo mācītāju sveikt bija sabraukuši kādreizējie jaunieši, kuri nu ir aktīvā kalpošanā dažādās Latvijas draudzēs. Sveicienu teica Cēsu draudzes mācītājs Oļegs Jermolājevs. LBDS sveicienu nesa Garīdznieku brālības vadītāja v. i., mācītājs Edgars Godiņš. Pateicoties mācītājam Miervaldim Lindmanim par uzticamo kalpošanu, vēlam arī turpmāk stiprināt draudzes ar Dieva Vārda vēsti!

FINANSU PIESAISTES SEMINĀRS

Baltijas Pastorālais institūts un Evangelical Development Ministry piedāvā semināru par

FINANSU PIESAISTI KRISTĪGIEM UN LABDARĪBAS PROJEKTIEM

Semināru vadīs BPI atbalstītājs, konsultants finanšu piesaistes jautājumos **Holmss Braiens** (Holmes Bryan) no ASV.

Seminārs notiks **šī gada 5. martā** BPI telpās, Savienības namā, Rīgā, Lāčplēša ielā 37 no plkst. 9:00 līdz 17:00. Dalības maksa: 7 Ls. Piedalīšanās seminārā **ar iepriekšēju reģistrāciju:** rakstot uz epastu: bpi@lbds.lv vai zvanot pa tālruni 27702028 **līdz 3. martam.**

LIELIE JĀŅI 2011

"Peldi pret straumi!"

Lielie Jāņi 2011.

**ceturtdiena 23.06.2011. –
sestdiena 25.06.2011.**

Lielie Jāņi 2011 organizatori –
Vaiņodes baptistu draudze.

Nometne plānota Vaiņodes internātpamatsskolas teritorijā. Nakšņošana telšu pilsētiņā vai skolas internātā. Informācija sekos: www.lbds.lv un www.koradarbnica.lv
Kontakti: 29335590 un 26168193

BĪBELES LASĪŠANAS PLĀNS MARTAM

1. 4. Mozus 14-15,
Psalmi 90	17. 5. Mozus 17-20
2. 4. Mozus 16-17	18. 5. Mozus 21-23
3. 4. Mozus 18-20	19. 5. Mozus 24-27
4. 4. Mozus 21-22	20. 5. Mozus 28-29
5. 4. Mozus 23-25	21. 5. Mozus 30-31
6. 4. Mozus 26-27	22. 5. Mozus 32-34,
Psalmi 91
7. 4. Mozus 28-30	23. Jozuas 1-4
8. 4. Mozus 31-32	24. Jozuas 5-8
9. 4. Mozus 33-34	25. Jozuas 9-11
10. 4. Mozus 35-36	26. Jozuas 12-15
11. 5. Mozus 1-2	27. Jozuas 16-18
12. 5. Mozus 3-4	28. Jozuas 19-21
13. 5. Mozus 5-7	29. Jozuas 22-24
14. 5. Mozus 8-10	30. Soģu 1-2
15. 5. Mozus 11-13	31. Soģu 3-5
16. 5. Mozus 14-16	

marts

1

Pateiksimies un lūgsim par Gulbenes draudzi un mācītāju Mihailu Voronovu. Pateicība Dievam par svētdienskolas skolniekiem un par tās vadītāju – māsu Agnesi. Pateicība Dievam par visiem draudzes locekļiem, kuri grūtajos laikos neatstāj Gulbenes draudzi un katrs kalpo mūsu Kungam ar lielu mīlestību. Lūgsim par jauniešiem pilsētā un par jauniešu vadītāju draudzē, kura pagaidām nav.

2

Pateiksimies un lūgsim par Garīdznieku brālību, priekšsēdētāja v. i., mācītāju Edgaru Godiņu, lūgsim Svētā Gara vadību un gudrību, izvēloties nākamo vadītāju. Lūgsim par visiem mācītājiem, lai Dievs dod atspirdzinājumu fiziski un garīgi.

3

Pateiksimies un lūgsim par LBDS vadību – bīskapu Pēteri Sproģi, vietniekiem, mācītājiem Pēteri Eisānu, Viktoru Abramovu, Kasparu Šternu un viņu ģimenēm.

4

Pateiksimies un lūgsim par kapelānu kalpošanu armijā, cietumos, slimnīcās un mājas aprūpē. Lūgsim par mūsu kapelāniem un palīgiem: Elmāru Pļaviņu, Jāni Akmeni, Viesturu Kalniņu, Ruslanu Markeviču, Dāvidu Šternu, Nikolaju Vdovu, Mihailu Voronovu, Ainu Briedi, Initu Mazlevsku un Elītu Lapiņu.

5

Lūgsim par BPI studentiem, lai Dievs svētī un dod gudrību un izturību mācību procesā un lai viņi jūt Gara vadību savās dzīvēs, turpinot aicinājuma piepildīšanu.

BALTIJAS PASTORĀLAIS INSTITŪTS

5. martā notiek seminārs par finanšu piesaisti projektiem Latvijas Baptistu draudžu savienības namā Rīgā, Lāčplēša ielā 37, plkst. 9:00-17:00. Informācija pa tālruni 27702028.

6

Lūgsim par draudzēm, kurās nav pastāvīga mācītāja. Lūgsim, lai Dievs dod gudrību un spēku draudzes vadībai. Lūgsim, lai Dievs izaicina jaunus kalpotājus. Lūgsim par Aizvīķu, Jelgavas, Mālpils, Nurmižu, Krimuldas, Siguldas, Rucavas, Valdemārpils un Valmieras draudzēm. Pateiksimies, ka Ģipkas draudzē kalpos sludinātājs Andris Jēgermanis un Priekules draudzē sludinātājs Mārcis Ziverts.

VĪLANDES DRAUDZE

6.martā plkst. 11:00 kristību dievkalpojums.

7

Pateiksimies un lūgsim par Ģipkas draudzi. Pateiksimies, ka draudzē pēc ilgāka laika darbu sāks pastāvīgs sludinātājs, BPI students Andris Jēgermanis. Lūgsim par viņa ģimeni, sākot šo kalpošanas darbu. Lūgsim par Ģipkas draudzes locekļiem, lai Dievs dziedina tos, kas ir saslimuši; par cilvēkiem, kas ir dažādās atkarībās; par Evaņģēlija izplatīšanos Ģipkas apkārtnē.

8

Pateiksimies un lūgsim par Kristīgo Baptistu Baznīcu Bosnijā un Hercovoginā ar 14 draudzēm un 200 locekļiem.

9

Pateiksimies un lūgsim par Inčukalna draudzi un sludinātāju Laimoni Rudzīti. Lūgsim, lai Dievs palīdz draudzei pasludināt Evaņģēliju ciemā, lai Dievs izredz jaunus darbiniekus.

10

Pateiksimies un lūgsim par Jaunpils draudzi, mācītāju Oskaru Jēgermani, viņa ģimeni un plānotajiem evaņģelizācijas pasākumiem.

11

Lūgsim par mūsu draudžu locekļiem, kuri ir aizbraukuši uz citām valstīm dzīvot un strādāt. Lūgsim, lai Dievs stiprina un uztur viņu garīgo dzīvi.

LIMBAŽU DRAUDZE

No 5. līdz 13. martam notiek filmu nedēļa, kuras laikā jaunieši veido filmas. 11. martā plkst.18:00 notiek prezentācija 3.vidusskolas telpās. Informācija pa tālruni 29196031.

12

Pateiksimies un lūgsim par Māsu apvienību, vadītāju Elītu Lapiņu un padomi, lūgsim par konferenci, kas šodien notiek Jelgavā. Lūgsim par Jelgavas draudzi, lai Dievs piešķir mācītāju.

12. martā plkst. 10:00-15:00 Jelgavas baptistu dievnāmā notiks LBDS Māsu apvienības Zemgales reģiona konference sievietēm. Pasākuma tēma "Gara auglis – prieks". Visi mīļi aicināti!

13

Lūgsim par vajātiem kristiešiem pasaulē, lai Dievs dod viņiem stiprinājumu un drosmi, apliecinot savu mīlestību Kristum.

ĀGENSKALNA DRAUDZE

13. martā plkst. 11:00 draudzes 127. gadaskvīti. Viesi: Rīgas Golgātas draudzes mācītājs Elmārs Pļaviņš un mūziķi.

VĪLANDES DRAUDZE

13.martā plkst. 11:00 draudzes gadaskvītku dievkalpojums ar LBDS bīskapa Pētera Sproģa piedalīšanos.

14

Pateiksimies un lūgsim par Jaunjelgavas draudzi un sludinātāju Pāvilu Jakovļevu. Lūgsim, lai Dievs draudzei dod jaunu draudzes darbinieku – palīgu sludinātājam. Lūgsim par jaunu muzikālo kalpotāju. Aizlūgsim par draudzes atjaunotni un jauniešu kalpošanas aktivizēšanos.

15

Pateiksimies un lūgsim par Evaņģēliski kristīgo baptistu draudzēm Tadžikijā – 23 draudzes ar 420 locekļiem.

marts

16

Pateiksimies un lūgsim par mūsu draudžu ģimenēm un lūgsim Dieva gudrību, mīlestību un izturību laulāto savstarpējās attiecībās.

MATEJA DRAUDZE

No 16. marta līdz 27. aprīlim katru otrdienu plkst.19:00 kurss par laulības dzīvi pāriem, kas plāno precēties 2011. gadā. Informācija pa tālruni 29456916.

17

Pateiksimies un lūgsim par Eiropas Baptistu sieviešu apvienību, vadītāju Līviu Lāmi un padomi, kas šajās dienās Velsā tiek komitejas sēdē un sadraudzībā ar Velsas baptistu sievietēm. Lai Dievs vada un dod spēkus piepildīt Viņa uzdevumu, vairojot Viņa mīlestību.

18

Lūgsim par slimnīcām un pansionātiem. Par vientuļiem un nesaprašiem cilvēkiem.

19

Pateiksimies un lūgsim par Svētdienskolu apvienību, tās vadību, par semināru, kas šodien notiek Talsos.

19. martā plkst. 10:30 - 16:00 Svētdienskolotāju reģionālais seminārs Talsu baptistu dievnāmā, K. Valdemāra ielā 34, Talsos. Tēma "Kalpošanas svētība".

20

Lūgsim, lai Dievs izredz darbiniekus un kalpotājus sociālajā jomā mūsu draudzēs, lai tie varētu palīdzēt cilvēkiem, kas nonākuši fiziskās un garīgās grūtībās.

21

Pateiksimies un lūgsim par Jēkabpils draudzi, mācītāju Jāni Lūsi un viņa ģimeni. Lūgsim īpašas Dieva svētības viņa šodienas dzimšanas dienā. Lūgsim par darbu ar jauniešiem un par misijas darbu Variešos ar pieaugušajiem un bērniem.

SVEICAM JUBILEJĀ!

21. martā mācītājam Jānim Lūsim 55 gadi (Jēkabpils draudze)

22

Pateiksimies un lūgsim par Bulgārijas Baptistu savienību ar 110 draudzēm un 4975 locekļiem. Lūgsim, lai rastos finansiālas iespējas pabeigt Sofijas baptistu draudzes ilgtermiņa projektu – Izglītības centru, kurā plānota dievkalpojumu zāle, jo pašreizējā baznīca ir par mazu un draudzē notiek daudz aktivitāšu bērnu, bāreņu un citām sabiedrībā vajadzīgām kalpošanām.

23

Pateiksimies un lūgsim par Jelgavas draudzi. Lūgsim, lai turpinās aktīva kalpošana visās draudzes nozarēs un lai Dievs izaicina un piešķir draudzei mācītāju.

24

Lūgsim par Muzikālās kalpošanas apvienību un kalpošanu draudzēs, lai tā ir ar bijību un Dieva pieskārienu sirdīs.

25

Pateiksimies un lūgsim par mūsu pensionētajiem un bijušajiem mācītājiem, darbiniekiem, atraitnēm, lai Dievs viņus svētī un atspirdzina viņus garīgi un piepilda materiālās vajadzības.

SVEICAM JUBILEJĀ!

25. martā sludinātājam Dastinam Pītersonam 40 gadi (Madonas draudze)

26

Aizlūgsim par mūsu draudžu un visas Latvijas neprecētajiem cilvēkiem. Lūgsim, lai Dievs svētī viņus ar spēku un gribu ik dienas meklēt Viņu pašu vairāk par visu. Lūgsim, lai Dievs viņus stiprina brīžos, kad viņi tiek kārdināti vai noniecināti sava ģimenes stāvokļa dēļ. Pateiksimies Dievam par viņu kalpošanu mūsu draudzēs.

27

Lūgsim un pateiksimies par Latvijas kristīgo konfesiju dievnamiem un draudzēm. Lūgsim par dzīvu piedošanas garu cilvēku attiecībās, mūsu draudzēs un tautā.

28

Pateiksimies un lūgsim par Horvātijas Baptistu savienību ar 50 draudzēm un 2000 locekļiem, lai Dievs vada un dod gudrību iesākajos projektos, lai veicinātu mācekļību un evaņģelizāciju.

29

Lūgsim par sadraudzību un labām attiecībām ar cilvēkiem, īpaši ar tuvākajiem. Par laulību un ģimeni. Par bērniem, lai viņiem nepietrūktu mīlestības. Lai visiem būtu pārtika, pajumte un iespēja iet skolā. Par bāreņiem.

30

Pateiksimies un lūgsim par misijas darbu Latvijā un ārpus tās robežām, lai Dievs izsūta darbiniekus arī no mūsu zemes uz citām zemēm. Turpināsim lūgt par Lienī Svoku (Vīlandes draudze), kas kalpo Bolīvijas džungļos Rinkonas misijā (Lasiet internetā: <http://svokuliene.blogspot.com/>)

31

Lūgsim par tiem, kas ir slimībās un grūtībās. Par tiem, kas citiem gādā atvieglojumu ciešanās.

SVEICAM AR BĒRNIŅA PIEDZIMŠANU!

Sveicam Rīgas Āgenskalna draudzes sludinātāju **Jāni Balodi un viņa sievu Daci ar dēla Emīla Jāzepa piedzimšanu 22. decembrī!**

Sveicam Mežgalciema draudzes sludinātāju **Aivaru Vadoni un viņa sievu Sandru ar ceturtā bērniņa Artura piedzimšanu 9. februārī!**